

וְאֵמַר רַבֵּנוּ יוֹלֵךְ בְּפָרוֹשׁ שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהִיא מְשִׁיחַ וּמֵדָר בָּרַעַמְנוּ יְכוּלִים לִהְיוֹת עַל יְדֵי אִישׁ בֶּשֶׁר וְאַפְסוּ צְדִיק וְגִמְרָה
בַּעֲזָתָה
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

פזעימה

חיים וכו'

פנינים יקרים מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידיו זיע"א ותלמידיהם ותלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

תשפ"ה

בלק

גליון תל"ז

כִּי כָל שִׁיחָה שֶׁלֹּא הִיא הַתְּעוּדָה נִפְלָא וְנִדְרָא מֵאֵד וְדָרֵךְ יִשְׂרָאֵל וְנִכְוֹנָה מֵאֵד לַעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְכָל אֶחָד לְפִי מִדְּרָגְתוֹ יִדְוֶה וְיִפְאֶר מִדְּרָגְתוֹ שֶׁהִיא שִׁיחָה (שֶׁמָּה)
לְפִי מִדְּרָגְתוֹ יִדְוֶה וְיִפְאֶר מִדְּרָגְתוֹ שֶׁהִיא שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהִיא מְשִׁיחַ וּמֵדָר בָּרַעַמְנוּ יְכוּלִים לִהְיוֹת עַל יְדֵי אִישׁ בֶּשֶׁר וְאַפְסוּ צְדִיק וְגִמְרָה

טוֹעֲמִיָּה

ומספר את רובע ישראל

פרשת השבוע

עקר ההתבודדות

ומספר את רבע ישראל וכו' זהו בחינת משפט שנזכר בדבריו זכרוננו לברכה בכמה מקומות שצריך האדם לשפט את עצמו על כל דבר, אם כן ראוי לו לבלות ימיו וכו', שהמשפט שהאדם צריך לחשב עם עצמו ולשפט את עצמו שזהו בחינת התבודדות ושיחה בינו בין קונו הנ"ל הוא בחינת רבוע, ועל שם זה בעצמו נקרא רבוע, כי עקר ההתבודדות והשיחה צריך להיות בהתחזקות רצונות טובות להשם יתברך עד שיכלל באחדותו יתברך בבחינת ד' דאחד מכל מקום שהוא בבחינת מארבע הרוחות בואי הרוח, שמכל ארבע רוחות העולם שנתפזר דעתו לשם, ישוב מכלם לד' דאחד להכליל ברוח ה' שהוא רצונו יתברך כי רוח לשון רצון:

כי זה עקר ההתבודדות שצריך להתבודד ולחשב עם עצמו היכן הוא בעולם, ולהיכן נתפזר דעתו ומחשבתו ורצונו, ולהיכן נשלח ונתעה על ידי מעשיו ומחשבותיו, עד שעל פי רב רואה בעצמו שאין לו מקום ורוח מארבע רוחות העולם לברח לשם ולהתחבא שם מפגעי העולם בגשמיות ורוחניות בגוף ונפש וממון ופרנסה, בבחינת אנה אלה מרוחק וכו' ובבחינת אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי, וכמו שכתוב הבט ימין וראה ואין לי מכיר אבד מנוס ממני, וכמו שאומרים בסליחות, פנינו לימין ואין עוזר, לשמאל ואין סומך וכו', וכן הרבה עד שרואה שאין לו מנוס כי אם אליו יתברך לבד, בבחינת ממך נסתי ושבתי אליך, וכמו שכתוב ומנוס ביום צר לי.

ובשביל זה בחינת המשפט הנ"ל שהוא בחינת התבודדות נקרא רבוע. בחינת רבע ישראל. כי זה העוסק בזה באמת, הוא מתהפך בדבריו לכל צד מארבע רוחות העולם שבהם כלולים כל מה שנעשה בעולם עד שרואה דחקו ועמלו ומרירותו וכו' שאין לו מקום לנוס רק לנוס להשם יתברך להכליל בד' דאחד. כי השם יתברך נמצא בכל עת לכל קוראיו אפלו אם נתעו כמו שנתעו כי רחמי אינם כלים לעולם. וזה ומספר את רבע ישראל שאין מי שיוכל למנות ולספר מה שנעשה מבחינת רבע ישראל שהוא משפט והתבודדות הנ"ל, איך הם שבים מכל מקומות שנתעו לשם להשם יתברך, להכליל באחדותו יתברך בד' דאחד על ידי התחזקות הרצון באמת. כי בודאי אי אפשר לשער מה שנעשה בזה. וכל מי שזוכה להתחזק בזה להיות רצונו חזק תמיד אל האמת ולא ירפה את הרצון הטוב אפלו אם יעבר עליו מה, בודאי סוף כל סוף יהיה אחריתו טוב. שעל זה אמר תמות נפשי מות ישרים הללו, ותהי אחריתי כמוהו.

ליקוטי הלכות ברכת השחר ה' פז

עמוד זה נדבתי הר"ר יוסף ברוין הי"ו – לע"נ מרת פעסיל
בת ר' משה הכהן ע"ה – גלב"ע י"ב תמוז ת.נ.צ.ב.ה.

ותרועת מלך בו

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

לְהוֹצִיא הַכְּסוּפִין בְּפִיו

תְּקִיעָה הִיא בְּחִינַת תְּקִיעַת כַּף בְּחִינַת הַתְּקַשְׁרוֹת אֶל הַצְּדִיקִים אֲמִתִּיִּים שֶׁמֵּהֶם מְקַבְּלִין הַנִּפְשׁוֹת וְהַתְּבָלִים דְּקֹדֶשָׁה כַּנ"ל. כִּי כָּל נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל צָרִיכִין לְקַבֵּל כַּח הַתְּבָלִים דְּקֹדֶשָׁה מִצְדִּיקֵי הַדּוֹר כַּנ"ל וְזֶה בְּחִינַת תְּקִיעָה לְשׁוֹן תְּקִיעַת כַּף שֶׁהוּא לְשׁוֹן הַתְּקַשְׁרוֹת. כִּמוֹ שֶׁכָּתוּב, כָּל הָעַמִּים תִּקְעוּ כָּף, שֶׁפִּרְשׁ רַש"י הַתְּחַבְּרוּ יַחַד, הִינּוּ שֶׁיִּתְּעַרְבוּ וְיִתְקַשְּׁרוּ יַחַד לְהַרְיֵעַ לְאַלְקִים וְכו'. שְׂכָרִים זֶה בְּחִינַת לֵב נִשְׁכָּר וְנִדְכָּא, בְּחִינַת הַשְׁתַּוְּקָקוֹת וְכַסּוּפִין חֲזָקִים לַה' יִתְבָּרַךְ שֶׁעַל יְדֵי זֶה לָבוּ נִשְׁכָּר תְּמִיד מִחֲמַת גְּדֹל הַכְּסוּפִין וְהַנְּעוּגוּעִים שֶׁמִּתְנַגְּעִנָּה בְּרִצּוֹן חֲזָק לַה' יִתְבָּרַךְ.

וְזֶהוּ בְּחִינַת תְּרוּעָה לְשׁוֹן אֲהָבָה וְהַשְׁתַּוְּקָקוֹת לַה' יִתְבָּרַךְ, כִּמוֹ שֶׁכָּתוּב, לֹא חִבֵּט אֶזְרָא בְּיַעֲקֹב וְכו' וְתְרוּעַת מִלֶּךְ בּוֹ. וּפִרְשׁ רַש"י, לְשׁוֹן חֶבֶה וְרַעוּת, הִינּוּ בְּחִינַת אֲהָבָה וְרִצּוֹן בְּחִינַת אֲהָבָה וְהַשְׁתַּוְּקָקוֹת לַה' יִתְבָּרַךְ בְּבְחִינַת כִּי חוֹלֵת אֲהָבָה אֲנִי. וְזֶהוּ בְּחִינַת תְּקִיעָה אַחֲרוֹנָה, לַחֲזוֹר וּלְקַשֵּׁר כָּל הָעוֹלָם לְהַכְּסוּפִין וְהַנִּפְשׁוֹת וְהַתְּבָלִים דְּקֹדֶשָׁה כְּדֵי לְהַחֲזִיר כָּלָם לְמוֹטָב. בְּבְחִינַת וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ הָאֲבָדִים וְכו' וְהַנִּדְּחִים וְכו'. כִּי תְקִיעָה הָרִאשׁוֹנָה הִיא לְקַשֵּׁר עֲצָמֵינוּ לְצְדִיקֵי אֲמִתָּה כְּדֵי לְקַבֵּל מֵהֶם הַתְּבָלִים וְהַנִּפְשׁוֹת דְּקֹדֶשָׁה כַּנ"ל. וְתְקִיעָה אַחֲרוֹנָה הִיא כְּדֵי לְקַשֵּׁר אֵלֵינוּ גַם כָּל הָעוֹלָם שֶׁכָּלָם יִקְבְּלוּ אֵלֵינוּ הַתְּבָלִים וְהַנִּפְשׁוֹת דְּקֹדֶשָׁה כְּדֵי שֶׁכָּלָם יָשׁוּבוּ לַה' יִתְבָּרַךְ עַל יְדֵי זֶה וּיִקְבְּלוּ עַל מַלְכוּתוֹ עֲלֵיהֶם בְּבְחִינַת כָּל הָעַמִּים תִּקְעוּ כָּף:

לִיקוּמֵי הַלְכוֹת אוֹמְנִין ד' יא

אֲשֶׁרִי אָדָם שׁוֹמֵעַ לוֹ, לְשָׁקֵד עַל דִּלְתֵי תוֹרָתוֹ וְשִׁיחֻתָּיו הַקְּדוֹשׁוֹת יוֹם יוֹם, לְהַתְּחִיל בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ, לְהַשְׁתַּוְּקָק וּלְכַסֵּף בְּכַסּוּפִין וְרִצּוֹנוֹת חֲדָשִׁים דְּקֹדֶשָׁה, וּלְהוֹצִיא הַכְּסוּפִין בְּפִיו בְּדִבְרֵי שִׁיחֻת וְתַחֲנוּגִים וְצַעֲקוֹת וְשׁוּעוֹת וּגְנִיחֻת, וּלְפָרֵשׁ שִׁיחֻתוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם כִּבֵּן לְפָנָיו אָבִיו יִהְיֶה אִיךָ שִׁיחֻתָּהּ, וַיִּכּוֹן אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל פַּעַם לְצַעֵק וּלְהַתְּחַנֵּן אִיךָ שִׁיבֹכֵל, כִּי אֵין שׁוֹם צַעֲקָה נֶאֱבָד חֵם וְשִׁלּוֹם, אֲפֹלוּ רִצּוֹן בְּעִלְמָא אֵינּוּ נֶאֱבָד, כִּי לִית רַעוּתָא טָבָא דְאַתְאֲבָד.

עלים לתרופה כה

עמוד זה נתרם לע"נ
הר"ר ישראל יקותיאל יהודה ב"ר דב ז"ל

לרגל 'שבת שפכי'

טוֹעֲמִיָה

עניני עצת העצות

ההתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל

דהיננו לקבע לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חן ורעוי ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך, שיקרבו אליו לעבודתו באמת.

ותפלה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו, דהיננו בלשון אשכנז (במדינתנו). כי בלשון הקדש קשה לו לפרש כל שיחתו, וגם אין הלב נמשך אחרי הדבורים, מחמת שאינו מרגל כל כך בהלשון, כי אין דרכנו לדבר בלשון הקדש. אבל בלשון אשכנז שמספרים ומדברים בו, קל וקרוב יותר לשבר לבו, כי הלב נמשך וקרוב יותר אל לשון אשכנז, מחמת שהוא מרגל בו. ובלשון אשכנז יכול לפרש כל שיחתו.

ואת כל אשר עם לבבו ישיח ויספר לפניו יתברך, הן חרטה ותשובה על העבר, והן בקשת תחנונים לזכות להתקרב אליו יתברך מהיום ולהלאה באמת, וכיוצא בזה כל חר לפום דרגה. ויזהר מאד להרגיל עצמו להתמיד בזה מידי יום ביום שעה מיוחדת כנ"ל, ושאר היום יהיה בשמחה כנ"ל:

והנהגה זו הוא גדולה במעלה מאד מאד, והוא דרך ועצה טובה מאד להתקרב אליו יתברך, כי זאת היא עצה כללית, שפולל הכל. כי על כל מה שיחסר לו בעבודת השם, או אם הוא רחוק לגמרי מכל וכל מעבודתו יתברך על הכל יפרש שיחתו ויבקש מאתו יתברך כנ"ל. ואפילו אם לפעמים נסתתמין דבריו, ואינו יכול לפתח פיו לדבר לפניו יתברך כלל, אף על פי כן זה בעצמו טוב מאד. דהיננו ההכנה שהוא מוכן ועומד לפניו יתברך, וחפץ ומשתוקק לדבר, אך שאינו יכול, זה בעצמו גם כן טוב מאד, וגם יוכל לעשות לו שיחה ותפלה מזה בעצמו. ועל זה בעצמו יצחק ויתחנן לפניו יתברך, שנתרחק כל כך, עד שאינו יכול אפילו לדבר. ויבקש מאתו יתברך רחמים ותחנונים, שיחמל עליו ויפתח פיו, שיוכל לפרש שיחתו לפניו:

ודע, שפמה וכמה צדיקים גדולים מפרסמים ספרו, שלא באו למדרגתם, רק על ידי הנהגה זו. והמשכיל יבין מעצמו גדל מעלת הנהגה זו, העולה למעלה למעלה, והוא דבר השווה לכל נפש מקטן ועד גדול, כי כלם יכולים לנהג הנהגה זו, ועל ידי זה יבואו למעלה גדולה. אשרי שיאחז בזה:

ליקוטי מוהר"ן תנינא כה

עמוד זה נתרם לזכות אוהד בן מוזל ומשפחתו הי"ו
ולזכות ולישועת כל עם ישראל

לרגל 'שבת שפכי'

טוֹעֲמִיָה

ענייני עצת העצות

הַדְּבוּר יֵשׁ לוֹ כַּח גָּדוֹל

אמר, שְׁטוּב שְׂיֵאמַר הָאָדָם בְּשַׁעַת הַהִתְבּוּדוֹת כְּשִׁמְתְּבוּדָּד בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, יֵאמַר: הַיּוֹם אֲנִי מֵתְחִיל לְדַבֵּק בְּךָ. וַיַּעֲשֶׂה בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה, כִּי כָּל הַהִמְשָׁכוֹת הוֹלֵכִין אַחֵר הַהִתְחַלּוֹת.

חיי מוהר"ן תלז

עוד אמר לענין הַתְּבוּדוֹת, שֶׁהִיָּה דְּרָכּוֹ ז"ל לְזַרְזוֹ מְאֹד בְּזֶה לַהֲיוֹת רָגִיל מְאֹד בְּהַתְּבוּדוֹת, לְפָרֵשׁ שִׁיחָתּוֹ לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם. וְאָמַר: שְׂאֵפְלוֹ כְּשִׂאִין יְכוּלִין לְדַבֵּר כָּלֵל, אֲפֹלוֹ כְּשִׁמְדְּבָרִין רַק דְּבוּר אֶחָד, גַּם בֶּן טוֹב מְאֹד. וְאָמַר: שְׂאֵפְלוֹ אִם אֵינוֹ יְכוּל לְדַבֵּר רַק דְּבוּר אֶחָד, יִהְיֶה חֲזָק בְּדַעְתּוֹ, וַיְדַבֵּר אוֹתּוֹ הַדְּבוּר כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ, וְאֲפֹלוֹ אִם יִבְלֶה כַּמָּה וְכַמָּה יָמִים בְּדְבוּר זֶה לְבַד גַּם זֶה טוֹב. וַיִּהְיֶה חֲזָק וְאִמִּין, וַיִּרְבֶּה לְדַבֵּר אוֹתּוֹ הַדְּבוּר פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, עַד שִׁירְחַם עָלָיו הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וַיִּפְתַּח פִּיו, וַיּוּכַל לְפָרֵשׁ שִׁיחָתּוֹ:

וְאָמַר: שֶׁהַדְּבוּר יֵשׁ לוֹ כַּח גָּדוֹל מְאֹד, כִּי הֵלֵא יְכוּלִין לְלַחֵשׁ עַל קִנְיָה שְׂדָפָה שְׂלֵא תוּכַל לִירוֹת. וְהִבֵּן. וְאִזּוֹ כְּשִׁדְּבַר מְזֶה, דְּבַר הַרְבֵּה מִהַתְּבוּדוֹת, וְהָאֵרִיךְ מְאֹד בְּשִׁיחָה נִפְלְאָה בְּכַמָּה מִיָּנִי לְשׁוֹנוֹת, וְחֲזָק אוֹתָנּוּ וְזָרְזוּ אוֹתָנּוּ מְאֹד מְאֹד בְּזֶה, לַהֲתַחֲזֵק לְהַרְבוֹת בְּהַתְּבוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ. וְאָמַר: שְׂדָצוֹנוֹ שִׁיחָה לָנוּ כָּל הַיּוֹם בְּלוֹ הַתְּבוּדוֹת, וּלְבִלּוֹת כָּל הַיּוֹם עַל זֶה, אֵךְ לֹא כָּל אָדָם יְכוּל לְקַיֵּם זֹאת. עַל בֶּן בְּהִכְרַח לְצוּוֹת לָהֶם שִׁיחָה לָהֶם עַל כָּל פָּנִים אֵיזָה שְׁעָה הַתְּבוּדוֹת, כִּי גַם זֶה טוֹב מְאֹד. אֲבָל מִי שֶׁלְּבוֹ חֲזָק בָּהּ, וְרוּצָה לְקַבֵּל עָלָיו עַל עֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאִמָּת, רָצוֹנוֹ שִׁיחָה לוֹ כָּל הַיּוֹם הַתְּבוּדוֹת. וְהַזְכִּיר אִזּוֹ מֵאֵמַר חֲכָמֵינוּ, זְכוּרֹנִם לְבָרְכָה 'וְלֹאִי שִׁיחָתָּל אָדָם כָּל הַיּוֹם בְּלוֹ'.

ליקוטי מוהר"ן תנינא צז

עמוד זה נדבית הר"ר מנחם מענדל ראובן טעפ הי"ו
לרגל שמחת הבר מצוה לבנו שלמה אליעזר שיחי

לרגל 'שבת שפכי'

טוֹעֲמִיָה

ענייני עצת העצות

'רבונו של עולם' שעה רצופה

ולמען השם בני תעשה לה עת קבוע ללמד אותם ותחיה אותך לנצח נצחים ואפשר תחיה גם אחרים ותלפת אותם בתפלה ובהתבודדות בכל יום כי התבודדות היא היתה הנהגה הכללית אצל רבנו ז"ל על כן אנו צריכין לעסק בתפלה זו הרבה כי רבנו השיג במקום שהשיג שעל ידי התבודדות יכולין להכניע כל הרע מאתנו ולפעל בכל טוב יותר מכל התעניתים והסגופים ואנו צריכין להאמין בדבריו הקדושים לעסק בהם בכל יום חק ולא יעבור על כל פנים איזה שעה ואפילו אינם יכולין לדבר על כל פנים לומר: רבונו של עולם רחם וקרבינו לעבודתך - שעה רצופים, ובדאי כשנהיה חזקים בזה בעקשנות גדולה בודאי ישפיע עלינו השם יתברך דבורים מן השמים, וחונן מזה אמר רבנו ז"ל בפרוש שכל מה שעובר על האדם בכל יום בגוף ונפש וממון יספר לפני השם יתברך כל לבו.

נתיב צדיק טו

כך שמעתי מאדמו"ר מורנו הרב נתן זצ"ל קודם הסתלקותו הקדוש והטהור וכך אמר בלשונו הקדוש שברוך השם יש לנו עתה ג' הלכות מבוררות: על ראש השנה צריכין לנסע, ושלחן ערוך צריכין ללמד, והתבודדות צריכין בכל יום, ודוקא מכל הטרדות ומכל הבלבולים ומכל הערבובים צריכין לעשות מזה תפלה כי על שם זה נקרא תפלה תהלה, ונתישבותי בדעתי לעורר אותי ואתכם להתחיל בזה מחדש לצית את רבנו ז"ל ותלמידו הקדוש לקבע בכל יום איזה שעה על התבודדות חק ולא יעבור ואפילו לומר רק 'רבונו של עולם רחם עלי' שעה רצופים, ובדאי יעזר לנו השם יתברך, ויהיה רוח ד' דבר בנו, כי לא דבר רק הוא דברי רבנו ז"ל ואדמו"ר מורנו הרב נתן זצוק"ל שזכה למה שזכה וגלה חדושים כאלה ועשה תפלות כאלה היה רק מחמת שסלק ובטל דעתו הקדושה לרבנו ז"ל ועשה בתמימות כל מה שצוה רבנו ז"ל ועסק בהתבודדות בין בדבורים מעטים בין בדבורים הרבה, ולא הניח יום אחד בלי התבודדות.

נתיב צדיק מא

עמוד זה נתרם ע"י ארגון רחם נא - לרגל שמחת אירוסים בת הר"ר רחמים פיש הי"ו למזל טוב

לרגל 'שבת שפמי'

טוֹעֲמִיָה

ענייני עצת העצות

הַדְרָכָה לְהַתְבוֹדָדוֹת

וּלְעֲנִין הַתְבוֹדָדוֹת: הִנֵּה טוֹב מְאֹד מַעֲט הַתְבוֹדָדוֹת בְּבֵיתְךָ, וְגַם בְּזֶה צָרִיךְ לְקַיֵּם וּלְיַלֵּךְ עִם הַמַּאֲמָר אֲזִמְרָה לְאַלְקִי בְּעוֹדִי, וּמַעֲט מַעֲט מִצָּטְרֵף לְחֻשְׁבוֹן גָּדוֹל, וְתִזְכָּה לְמַדְרָגָה גְּדוֹלָה מִזֶּה הֵינּוּ לֵילֶךְ לִיעֵר וְכו'. אֲךָ בְּהַדְרָגָה לֹא לְמַעַלָּה מִהַמְּדָה, אֲפִילוּ פַּעַם אַחַת בַּחֲדָשׁ וְכִיוְצָא.

וְהַעֲקָר לִהְיוֹת מִמַּאֲרֵי דְחוֹשְׁבָנָא, הֵינּוּ בְּכָל יְעַת הַהַתְבוֹדָדוֹת לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ עַל כָּל הַנִּהְגוּתֵי מַעַת הַהַתְבוֹדָדוֹת הַקּוֹדֵם עַד הַנֵּה, וּלְהוֹדוֹת לַה' עַל כָּל נִקּוּדָה וְנִקְדָּה טוֹבָה וְאַמֶּת וְאוֹר שְׁנִמְצָא בְּהַנִּהְגוּתֵי וְתַתּוּדָה עַל כָּל דְּבַר פֶּשַׁע וְעַל כָּל דָּפִי וְרַע וְחֻשָּׁךְ וְשִׁקָּר שְׁנֵאֲחֻז גַּם שָׁם, וְתִשְׁפּוּט אֶת עֲצָמָךְ עַל מַה אֲתִינֵן לְהֵאֵי עֲלֵמָא שְׁפֵלָה, וּמַה יִּהְיֶה הַתְּכַלִּית מִמֶּךָ, וּבְהֵאֵיךְ אֲנִפִּין אִיעוּל קָדָם מַלְכָּא, וּמַה אוֹמֵר אֲנִי עַל עֲצָמִי בְּעַת שְׁאַרְאָה וְאַבִּין וְאַרְגִּישׁ בְּאוֹלָתִי וְחֻשְׁכִּי וְחִסְרוֹנִי וְדִלּוּתִי וְשְׁפָלוּתִי וּפְגָמִי וְקִלְקוּלִי, וְשָׁם אֵין מוֹעִיל כָּלוּם, רַק הַתְּקֵן עֲצָמָךְ בְּפִרוּזְדוֹר.

וְאִז תִּשְׁמַח עֲצָמָךְ, בְּשָׁלָא עֲשֵׁנִי גוֹי, וְהַתְּקַרְבוֹת לְצַדִּיקִים, שְׁעַל יְדֵי זֶה אַתָּה מְרַגֵּישׁ גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה בְּחִסְרוֹנֶךָ, וְתוֹכֵל לָבוֹא לְתַקּוֹן. וְעַל יְדֵי זֶה תִּשְׁפֹּךְ שִׁיחַתְךָ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שְׁתִּזְכָּה מִעַתָּה לְכָל טוֹב, לְהַפְרִיד וּלְהַבְדִּיל וּלְהַפְרִישׁ הָרַע מִהַטּוֹב, וְתִבָּרַר בְּכָל פַּעַם בְּיוֹתֵר, עַד שְׁתִּזְכָּה לַעֲבֹד עֲבוּדָה שְׂיֵהִיָּה לָהּ הַדּוֹר.

מכתב החסיד ר' געצ'ע ז"ל – נחלי אמונה יח

עמוד זה נדבית הר"ר אלעזר שיף הי"ו
לרגל שמחת הולדת בנו אלימלך שיחי למזל טוב

לרגל 'שבת שפכי'

טוֹעֲמִיָּה

עניני עצת העצות

שֶׁקֶר גָּמוּר וּמַעֲשֵׂה בַעַל דָּבָר

צָרִיף לְהֶאֱמִין תָּמִיד בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא בְּכָל עֵת וּזְמַן וּבְאִיזָה מִדְּרָגָה שֶׁהוּא בַּעֲלֶיהָ אוֹ בִּירִידָה. אֲפֹלוּ אִם הִירִידָה הִיא חֶסֶד וְשָׁלוֹם, כְּמוֹ שֶׁהִיא רַחֲמָנָא לְעָלָא, הוּא צָרִיף לִידַע וּלְהֶאֱמִין תָּמִיד שֶׁבּוֹדָאֵי יֵשׁ עִתָּהּ בְּחִינַת נִקְדָּה טוֹבָה הַשִּׁיף לְלִבּוֹ בָּעֵת הַהִיא דִּיקָא שֶׁעַל יָדֵי זֶה יִתְתַּקֵּן מִכָּל מָקוֹם שֶׁהוּא. וְעַל זֶה צָרִיכִין תְּפִלָּה וְתַחֲנוּגִים הַרְבֵּה בְּחִינַת עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד אֱלֹהֵי לָעֵת מִצָּא 'לָעֵת מִצָּא' דִּיקָא כַּנ"ל. כִּי זֶה עֶקֶר הַהִתְבּוֹדָדוֹת וְהַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ שֶׁהִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ וְזָכְרוֹנוּ לְבָרְכָהּ הַרְבֵּה:

כִּי צָרִיכִין תָּמִיד לְהִתְחַזֵּק לְהַרְבוֹת בְּשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, כִּי דֶּרֶךְ הָאָדָם הַרוֹצֶה לַעֲסֹק בָּזֶה שֶׁתָּמִיד נִדְמָה לוֹ שֶׁעִתָּה אֵינוֹ יָכוֹל לְדַבֵּר וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ מַה לְדַבֵּר וְלִבּוֹ אֲטוּם מְאֹד וְכו', בִּידוּעַ לְכָל מִי שֶׁנִּכְנָס בָּזֶה. וְכָל זֶה מִחֲמַת שֶׁבְּכָל עֵת מִתְגַּבְּרִין הַחֲרָפוֹת לֵב שְׁבִירַת לֵב. וְרוֹצִין לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר מִפְּנֵי אֹרֶךְ נִקְדָּתוֹ הַקְדוּשָׁה הַשִּׁיף לְלִבּוֹ בָּעֵת הַהִיא, עַל כֵּן נִדְמָה לוֹ שֶׁבָּעֵת הַהִיא אֵינוֹ יָכוֹל לְדַבֵּר.

אֲבָל בְּאֲמַת הוּא שֶׁקֶר גָּמוּר וְהוּא רַק מַעֲשֵׂה בַעַל דָּבָר כִּי אִם יֹאמֶר כֵּן יִדְמָה לוֹ כֵּן תָּמִיד שֶׁעִתָּה אֵין לוֹ לֵב לְדַבֵּר וְלֹא יִדְבֹר לְעוֹלָם חֶסֶד וְשָׁלוֹם, אֲבָל בְּאֲמַת הוּא צָרִיף לְהִתְחַזֵּק וּלִידַע וּלְהֶאֱמִין שֶׁבּוֹדָאֵי אֵין עֵת בְּעוֹלָם שֶׁלֹּא יוּכַל אֲזַי לְקַשֵּׁר עֲצָמוֹ לְהִנָּקְדָּה הַשִּׁיף לְלִבּוֹ בְּאוֹתוֹ הָעֵת, עַל כֵּן הוּא צָרִיף לְהִתְגַּבֵּר מְאֹד לְדַבֵּר כְּפִי מַה שְׁיוּכַל וּלְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ בְּדַבּוּרָיו אֶת נִקְדָּתוֹ הַקְדוּשָׁה. וְאִם יִתְחַזֵּק וְיִתְאַמֵּץ לִפְתַּח פִּיו בַּעַל כְּרָחוּ לְדַבֵּר תָּמִיד בּוֹדָאֵי יַעֲזִרְהוּ ה' יִתְבָּרַךְ וְיִפְתַּח פִּיו וְלִבּוֹ עַד שְׁיִזְכֶּה תָּמִיד לְקַשֵּׁר אֶת עֲצָמוֹ לְהִנָּקְדָּה הַשִּׁיף לְלִבּוֹ בָּעֵת הַהִיא שֶׁעַל יָדֵי זֶה יִתְתַּקֵּן הַכָּל כַּנ"ל.

ליקוטי הלכות מלמדים ד' ו

עמוד זה נתרם לזכות יוחאי בן מוזל ומשפחתו הי"ו
ולזכות ולישועת כל עם ישראל

בין המצרים

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

קוֹמִי רְנִי בַּלִּילָה שִׁפְכִי כַּמִּים לִבְךָ נִכַּח פְּנֵי ה'

אמר: שעל ידי אמירת תקון חצות יכולין לפרש שיחתו את כל אשר עם לבבו כמו על ידי התבודדות. כי מסתמא אין אומרים חצות על העבר, ועקר אמירת חצות הוא על מה שנעשה עכשו עם האדם, וכשיאמר חצות בבחינה זו, יכולין למצא כל אשר עם לבבו בתוך אמירת חצות:

ליקוטי מוהר"ן תנינא קא

שִׁפְכִי כַּמִּים לִבְךָ נִכַּח פְּנֵי ה'. וזהו, עם לבבי אשריחה ויחפש רוחי. שעל ידי זה נתעוררין לשוח עם לבבו מתכליתו הנצחי לעולם הבא, ולחפש ולבקש למצא הנקודות טובות, בחינת הרוח טובה שבקרבו, כדי לשוב להשם יתברך על ידי זה. כי עקר התשובה הוא, להכניע הרוח רעה, ולברר הרוח טובה פי' דע: וזה בחינת קימה בַּחצוֹת לִילָה, כי כנור היה תלוי למעלה מפתחו של דוד, וכיון שהגיע חצות לילה היה מנגן מאליו. הינו שבהצות לילה אז נתעורר בחינות הנגון דקדשה הנמשך מכנור של דוד, שהוא בחינת ברור הרוח טובה וכו' כנ"ל. ועל כן אז הזמן להתגבר בעבודת השם, לקום אז לעסוק בעבודת השם, לפרש שיחתו לפניו יתברך. כי אז עקר הברור על ידי בחינת נגון בכלי הנ"ל, שהוא בחינת כנור של דוד שפונגן אז כנ"ל. והבן היטב דברים אלו למעשה:

ליקוטי מוהר"ן נד

עמוד זה נתרם לזכות

הרה"ח נתן יעקב בן יענטא פראדל הי"ו

מזעמיה

לקבוע לו שעה התבודדות

ליקוט מכתבי ממוהרנ"ת

גם תִּזְרַז עֲצֻמָּה מְאֹד לִבְחֹר לָךְ שָׁעָה בְּכָל יוֹם לִפְרֹשׁ שִׁיחָתְךָ לִפְנֵי קוֹנֵךְ
כַּאֲשֶׁר יִדְעָתָּ כִּמָּה וְכִמָּה הִרְבִּינוּ לְדַבֵּר מִזֶּה בְּשֵׁם רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָּהּ. וְשֶׁהוּא עֲצָה
לְכָל לַיִת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד לְזָכוֹת לְקִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל:

חֲזַק וְאַמֹּץ אַחֵי חֲבִיבֵי וִידִידֵי וְזָכֹר אֶת בּוֹרְאֵךְ בְּכָל עֵת אֲפִלּוּ בְּשַׁעַת הַמָּוֶשֶׁה
וּמִתֵּן מִכָּל שָׁכֵן בַּעֲת הַפְּנְאִי, לְמַעַן הַשֵּׁם לַחֲטוֹךְ אִיזָה שָׁעָה לִפְרֹשׁ שִׁיחָתְךָ
לִפְנֵינוּ יִתְבָּרֵךְ כַּאֲשֶׁר הִזְהִירֵנוּ רַבֵּנוּ ז"ל פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, חֲזַק וְחֲזַק בָּזֶה
בְּהִתְחַזְקוֹת חֲדָשׁ בְּכָל יוֹם וְאַל יִבְהִלֶךְ רַעֲיוֹנֶיךָ מִשּׁוֹם דְּבָר שֶׁבַּעוֹלָם:

בְּנֵי יִדִּידֵי, עֲדִין אֵינָה מִשִּׁים אֶל לֵב לִפְנוֹת לָכֶּה מִסְרָדְתְּךָ אִיזָה שָׁעָה בְּכָל יוֹם
לְחֹשֶׁב עַל אַחֲרִיתְךָ וְתַכְלִיתְךָ, הֲלֹא אַתָּה רוֹאֶה מַה נַּעֲשֶׂה בַּעוֹלָם, וְכִבֵּר עֲבָרֵינוּ
מִשְׁנוֹתֶיךָ הִרְבֵּה, וְיִמִּינוּ כִּצֵּל עוֹבֵר, וְאִם לֹא עֲכָשׁוּ אֵימָתִי, וְכִּי אַתָּה מוֹעִיל בְּרַב
דְּאֻגְתְּךָ עַל פְּרִנְסָתְךָ הֲלֹא טוֹב הָיָה לָךְ אִם הָיִיתָ גּוֹזֵל וְחוֹטֵף אִיזָה שָׁעָה
לְצַעֵק לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל פְּרִנְסָתְךָ, עַל פְּרִנְסַת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף, וְזֶה בְּנִדְאֵי מוֹעִיל
בַּעוֹלָם הַזֶּה וּבַעוֹלָם הַבָּא.

בְּהִכָּרַח שְׁלֵלָה כָּל אֶחָד עִם מַה שֶּׁלֵּמֵד אוֹתָנוּ הוּא זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָּה לִיחַד שָׁעָה
אַחַת אוֹ שְׁתֵּים, וּיִפְרֹשׁ שִׁיחָתוֹ לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְשֶׁאֵר הַיּוֹם יִהְיֶה בְּשִׁמְחָה
כִּי חֲדוֹת ה' הוּא מַעֲזָכֶם, וּבַעֲתֵיכֶם הִלְלוּ צְרִיכִין לִילָה בָּזֶה יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

וְכִבֵּר יִדְעָתָּ שֶׁעַל עֲנִינִים כְּאֵלֶּה צְרִיכִים לִיחַד שָׁעָה בְּיוֹם לְצַעֵק בְּמֹר
נֶפֶשׁ עַל כָּל הָעוֹבֵר עַל הָאָדָם. וְשֶׁאֵר הַיּוֹם צְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק בְּשִׁמְחָה
בְּפִשְׁטוֹת שֶׁלֹּא עֲשִׂנִי גוֹי וְכו'.

רַק חֲזַק וְאַמֹּץ לִילָה בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת אֲשֶׁר הוֹרֵנוּ לְשַׁפּוֹךְ שִׁיחָתְךָ בְּכָל יוֹם
אִיזָה שָׁעָה וְאַחֵר כֶּה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל עֵז לִהְיוֹת שְׂמֵחַ כָּל הַיּוֹם.

צְרִיכִין לָזָהֵר מְאֹד מְאֹד לִילָה בְּדֶרֶךְ שֶׁהִזְהִירֵנוּ הוּא זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָּה לִיחַד
שָׁעָה לִפְרֹשׁ שִׁיחָתוֹ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לִבּוֹ יִשִּׁיחַ לִפְנֵינוּ יִתְבָּרֵךְ. וְאִם
אֵינוּ יָכוֹל לְדַבֵּר מַה לַּעֲשׂוֹת, עַל פִּי רַב יַעֲזָרֵהוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אַחֵר כֶּה אוֹ
בְּיוֹם שֶׁלֹּא אַחֲרָיו לִפְרֹשׁ שִׁיחָתוֹ. אֲבָל אִיךָ שִׁיחָתְךָ צָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר מְאֹד
לִהְיוֹת כָּל הַיּוֹם בְּשִׁמְחָה.

עמוד זה נדבית הר"ר דוד געשטעטנער הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תח"י למזל טוב

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון רבנו ז"ל

ואחר כך יצא עם מוהרנ"ת מהבית והלך עמו בחוץ אנה ואנה אצל הבית
הקנסת הגדול דשם ודבר עמו הרבה דברים המשיבין את הנפש, והחיה
אותו מאוד, ובאמצע השיחה לקחו אדמו"ר ז"ל בידיו הקדושות סביב
כתפיו, וענה ואמר לו בזה הלשון:

**אין ווייטער, סע זייער
גיט אז מע רעט זיך
אויס דאס הארץ פאר ה'
יתברך, הינו אזוי וויא
מע רעט זיך אויס פאר
איין אמת'ן גיטן פריינט.**

תרגום

והלך, טוב מאד אם משיחים את הלב לפני ה' יתברך
הינו כמו שמשחים לפני חבר טוב אמת

ומיד נכנסו אלו הדבורים בלבבו כאש בוערת ממש, והבין
תכף שעל ידי עצמה זאת בודאי יהיה נעשה איש פשוט פראוי כי
כל מיני מחשבות שייסבב הפעל דבר בדעתו וכל מיני מניעות
שימנעוהו כלם יספור לפני השם יתברך ויבקש מאתו רחמים
ותחנונים על כל דבר שיעזרו להיות פראוי לאיש הישראלי
ועל ידי אלו הדבורים קרבו לה' יתברך בהתקרבות גדול מאד

כוכבי אור אנשי מוהר"ן ד'

עמוד זה נדבת הר"ר אליעזר שלמה שפירא הי"ו
לרגל שמחת הבר מצוה לבנו נתן שיחי למזל טוב

זמני שבת קודש פרשת בלק

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	7:12	7:11	7:28	7:14	7:21	7:13	8:38	8:05
שקיעה ערב שב"ק	7:52	7:51	7:50	7:54	7:51	7:53	9:00	8:27
חצות הלילה	2:17	2:18	2:20	2:20	2:19	2:20	---	3:04
עלות השחר	4:17	4:18	4:17	4:11	4:17	4:13	2:41	3:51
עטיפת הטלית	4:45	4:46	4:45	4:40	4:45	4:41	3:38	4:26
נץ החמה	5:43	5:44	5:43	5:39	5:43	5:40	5:09	5:36
סוף זמן קר"ש מג"א	8:18	8:18	8:18	8:14	8:18	8:15	7:27	8:09
חצות היום	12:45	12:46	12:46	12:44	12:46	12:44	1:05	1:02
שקיעה שב"ק	7:51	7:50	7:50	7:54	7:51	7:52	8:59	8:27
צאת השבת	8:28	8:30	8:31	8:31	8:31	8:30	10:03	9:39
צאה"ש 72 דק'	9:04	9:03	9:02	9:06	9:03	9:05	10:12	

כללים: הדלה"נ בירושלים וב"ש מירון והר יונה 40 דק', במוד"ע 30 דק', בב"ב וח"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובח"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נץ החמה במישור כנהוג. סווק"ש מעלול"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת פינחס

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
ל.ט.	ל.ט:	מ.	מ:	מ.א.	מ.א:	מ.ב.
קג	קד	קה	קו	קז	קח	קט
שעה	שעז	שעט	שפא	שפג	שפה	שפז
כה	כו	כז	כח	כט	ל	לא
תורה ה' תנינא - 'תקעו אמונה'						התורה הזמנית